

Harun Yahya
Zhroucení evoluční teorie v 50 tématech

Zhroucení evoluční teorie v 50 tématech

Harun Yahya

srpen, 2006

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

O autorovi

Nyní píšící pod pseudonymem HARUN YAHYA, narodil se v Ankaře v roce 1956. poté, co dokončil základní a střední školu v Ankaře, studoval umění v Istanbulu na univerzitě Mimar Sinan a filosofii na Istanbulské univerzitě. Od osmdesátých let publikoval mnoho knih s politickou, vědeckou a náboženskou tematikou.

Harun Yahya je dobře znám jako autor významných prací odhalujících podvod evolucionistů, jejich neplatná tvrzení a temná spojení mezi darwinismem a takovými krvavými ideologiemi jako fašismus a komunismus.

Díla Haruna Yahyi, přeložená do 57 různých jazyků, tvoří sbírku celkem 45 000 stran s 30 000 ilustrací.

Jeho pseudonym je tvořeno jmény Harun (Áron) a Yahya (Jan Křtitel) na památku dvou významných proroků, kteří bojovali proti lidem s nedostatkem víry. Pečeť proroka na obálkách jeho knih je symbolem spojeným s jejich obsahem. Představuje Korán (konečné zjevení) a Proroka Muhammada (pokoj a požehnání s ním), posledního z proroků. Pod vedením Koránu a Sunny (učeníh Proroka), si autor klade za cíl zkompromitovat fundamentální principy nenáboženských ideologií a mít "poslední slovo", jak zcela utichnou námitky proti náboženství. Používá pečeť Proroka (pokoj a požehnání s ním), který dosáhl konečné moudrosti a morální dokonalosti, jako znak zájmu nabídnout poslední slovo.

Všechna díla Haruna Yahyi mají tentýž cíl: předávat poselství Koránu, povzbuzovat čtenáře k úvaze o základních otázkách spojených s vírou, jako je Boží existence a jednota a věčný život; a odhalovat chabé základy nenáboženských systémů a perverzních ideologií.

Harun Yahya má čtenáře v mnoha zemích, z Indie do Ameriky, Od Anglie po Indonézii, z Polska po Bosnu, od Španělska po Brazílii, z Malajsie do Itálie, z Francie do Bulharska a Ruska. Některé z jeho knih jsou dostupné v angličtině, francouzštině, němčině, španělštině, italštině, portugalštině, urdštině, arabštině, albánštině, čínštině, svahilštině, hausa, dhivehi (jíz se mluví na ostrově Mauricius), ruštině, srbo-chorvatštině, polštině, malajštině, ujugurské turečtině, indonézštině, bengálštině, dánštině a švédštině.

Vysoce ceněné po celém světě, tyto práce byly nástrojem znovunalezení Boha a zlepšení poznání své víry mnoha lidí. Moudrost a upřímnost jeho knih spolu s odlišným stylem snadným k pochopení přímo ovlivňují každého, kdo je čte. Ti, kdo tyto knihy berou vážně již nadále nemohou obhajovat ateismus či jinou převrácenou ideologii nebo materialistickou filosofii, jelikož tyto knihy jsou charakteristické rychlými účinky, konečnými výsledky a nevyvratitelností. Dokonce pokud v tom budou pokračovat, bude to pouze sentimentální naléhavost, protože tyto knihy vyvracejí takové ideologie od samých základů. Všechna současná hnutí popření jsou nyní ideologicky poražena, díky knihám napsaných Harunem Yahyou. Toto je nepochybně následkem moudrosti Koránu a jeho osvětlení. Autor skromně zamýšlí sloužit jako prostředek lidského hledání pravé Boží cesty. Žádný materiální zisk není cílem publikace těchto knih.

Ti, kdo povzbudí ostatní k přečtení těchto knih, otevírají jejich mysli a srdce a věst je, aby se stali oddanými služebníky Boha, poskytují neocenitelnou službu.

Mezitím by bylo pouze ztrátou času propagovat jiné knihy, které pouze vytváří zmatek v lidských myslích, vedou je k ideologickému chaosu a zjevně nemají žádná silná a přesná účinky v

odstraňování pochyb z lidských srdcí, jak ověřeno předchozí zkušeností. Je nemožné, aby knihy sloužící ke zdůraznění autorovy literární moci měly takový velký efekt, naopak jejich zbožným cílem je zachránit lidi před ztrátou víry. Ti, kdo pochybují mohou vidět, že jediným záměrem knih Haruna Yahyi je překonat nevíru a šířit morální hodnoty Koránu. Tento úspěch a vliv je vyjadřován přesvědčením čtenářů.

Jeden bod je nutno mít na paměti: hlavní příčinou pro pokračující krutost, konflikt a další utrpení velké většiny lidstva je ideologická převaha nevíry. To lze ukončit pouze ideologickou porážkou nevíry a předáním divů stvoření a koranické morálky tak, aby lidé mohli žít podle toho. Zvažující stav dnešního světa vedoucího do sestupné spirály násilí, pohoršení a konfliktu, musí být zjevně tato služba poskytnuta rychle a efektivně, než bude příliš pozdě.

V tomto úsilí knihy Haruna Yahyi hrají vedoucí úlohu. Z Boží vůle budou tyto knihy prostředkem, skrze něhož lidé 21.století dosáhnou míru, spravedlnosti a štěstí příslibeného v Koránu.

Čtenáři

Zvláštní pozornost je věnována zhroucení teorie evoluce, protože tato teorie tvoří základ všech neduchovních filosofií. Od chvíle, kdy Darwin odmítl skutečnost stvoření – a tedy Boží existenci – za uplynulých 140 let to způsobilo, že mnoho lidí opustilo svou víru nebo upadlo do pochybností.

Proto je podstatnou službou, velmi důležitou povinností, ukázat každému, že tato teorie je klam. Jelikož někteří čtenáři dostanou šanci číst pouze jednu z našich knih, myslíme si, že je důležité věnovat kapitolu ke shrnutí tohoto předmětu.

Všechny autorovi knihy vysvětlují témata ve světle koranických veršů, a zvou čtenáře k poznání Božích slov a žití podle nich. Všechna témata týkající se Božích veršů jsou vysvětlena tak, aby nezbyl prostor pro pochybnosti a otázky ve čtenářově mysli. Knihy upřímně, jednoduše a plynulým stylem zajišťují, že kdokoli v kterékoli době a ze kterékoli společenské třídy je může snadno pochopit. Díky jejich účinnému a osvětlujícímu vypravování je lze přečíst na jedno posezení. Dokonce i ti, kdo přísně odmítají duchovno jsou ovlivněni fakty, jež tyto knihy dokumentují a nemohou popřít pravdivost jejich obsahu.

To vede k tomu, že všechny knihy autora lze číst jednotlivě, i diskutovat ve skupině. Čtenáři usilující profitovat z těchto knih shledajíce diskusi velmi užitečnou dovolujíce jim spojit své úvahy a zkušenosti.

Dále bude velkou službou islámu přispět k publikaci a čtení těchto knih, napsaných výhradně k potěšení Boha.

Všechny autorovy knihy jsou velmi přesvědčivé. Z tohoto důvodu zprostředkují pravé náboženství ostatním a nejefektivnějším způsobem je pobídnout je k přečtení těchto knih.

Doufáme, že čtenář si projde odkazy na konci knihy. Jejich bohatý odkazový materiál k tématům spojeným s vírou je velmi užitečný a je radost ho číst.

V těchto knihách, na rozdíl od ostatních nenajdete osobní názory autora, vysvětlení založená na pochybných zdrojích, styl nevšímavý k úctě a vážnosti posvátných předmětů ani beznadějné, pesimistické argumenty, jež vyvolávají pochybnosti v mysli a odchýlení v srdci.

Úvod

Za uplynulých 150 let byla evoluční teorie zobrazována všude – od školních učebnic po učené publikace – jako vědecký fakt. Ve skutečnosti stojí na velmi nejistých základech. Každé tvrzení, které evolucionisté v minulých 150 letech učinili bylo později vědou vyvráceno. Evolucionisté se nakonec vzdali snah dokázat svou teorii a namísto toho začali hledat jak ji podepřít takovými prostředky jako jsou propaganda, demagogie a otevřené lži. Jejich cílem již není bránit vědeckou teorii, ale naopak trvat na prosazování tohoto nesmyslu, který má být vědecký, jak jim velí jejich materialistické, ateistické pohledy na svět.

V této knize jsou základní tvrzení evoluční teorie vyvrácena vědeckými důkazy. Demonstruje, užitím konkrétních příkladů, jež vám budou důvěrně známé, proč je nemožné, aby se nové druhy vyvinuly skrze evoluci. Z Božího dopuštění, znalost informací zde obsažených postačí, aby vám dovolila odmítnout tvrzení evolucionistů a poskytla potřebné racionální, vědecké odpovědi, kterémukoli evolucionistovi na světě.

Toužíte-li získat podrobnější informace o tomto předmětu, můžete se obrátit na takové práce jako *Evoluční klam* (The Evolution Deceit), *Slepá cesta evoluce* (The Evolution Impasse; encyklopedie ve dvou svazcích), *Konečná odpověď na propagandu evolucionistů* (A Definitive Reply to Evolutionist Propaganda), *Darwinismus vyvrácen* (Darwinism Refuted), jež všechny obsahují tisíce stránek. Přes 150 knih autora v angličtině lze nalézt na www.harunyahya.com.

1. Teorie evoluce pohlíží na náhodu jako na tvořivé božstvo

Evoluční teorie tvrdí, že nevědomé, nerozumné, neživé atomy jako fosfor a uhlík se spojují náhodou. Výsledkem přírodních úkazů jako blýskání, sopečné erupce, ultrafialové záření a radiace se tyto atomy zorganizovaly takovým bezvadným způsobem, že daly vzniknout proteinům, buňkám – a poté, rybám, králíkům, lvům, ptákům, lidským bytostem a všem životním formám.

Toto je zásadní tvrzení evoluční teorie, které považuje náhodu za kretivní božstvo. Avšak víra v takové tvrzení je znásilněním rozumu, logiky a vědy.

Image:primevaeearth

Jednou z největších chyb evolucionistů je myšlenka, že život mohl vzniknout náhodou v prostředí takzvané "primitivní Země".

2. Přírodní výběr nedokáže zdůvodnit složitou stavbu živých věcí

Teorie evoluce tvrdí, že ty živé organismy, které jsou nejlépe adaptované na své prostředí mají nejvíce šanci přežít a rozmnožovat se a proto mohou předat své výhodné znaky nastupujícím generacím a druhy se vyvíjejí díky tomuto "mechanismu". Jenže pravdou je, že příslušný mechanismus - známý jako "přírodní výběr" – nemůže způsobit, aby se druhy vyvíjely, ani je nemůže vybavit novými znaky. Může pouze vynutit existující znaky patřící určitým druhům.

V dané oblasti například, ti králíci schopní běhat nejrychleji přežijí, zatímco ostatní zemřou. Po několika generacích, všichni králíci v dané oblasti budou tvořeni pouze rychle běžajícími jedinci. Avšak tito králíci se takto nikdy nevyvinou v jiné druhy – chrty nebo lišky, například.

Image:panther

Antilopa napadená gepardem bude vždy neschopna uniknout, protože gepard je pohyblivější, silnější a zkušenější. Evolucionisté chtějí, abychom věřili v teno úkaz proslulý jako evoluční mechanismus. Jenže je jasné, že bez ohledu na to, kolik času uplyne, tato antilopa nebude nikdy schopná se změnit na jiný živý organismus.

3. Pepřové můry nejsou důkazem evoluce skrze přírodní výběr

Ze všech "důkazů" evoluční teorie, nejčastěji opakovaný se týká změn v druzích můr v 19.století v Británii. Tvrdilo se, že kvůli znečištění během průmyslové revoluce ztmavla kůra stromů, díky čemu byly barevné můry lépe skryty před svými predátory, ptáky, a jejich počet vzrostl.

Jenže to není evoluce, protože nevznikly žádné nové druhy můr. Vše, co se odehrálo, bylo, že poměr již existujících druhů se změnil. Navíc se to tak rozšířilo, že výčet, na němž bylo toto tvrzení založeno byl nepravdivý. Známé fotografie ukazující můry přiléhající ke kůře stromů, byly padělky. Navzdory tomu, co se tvrdilo, žádný případ takzvaného "průmyslového melanismu", ztmavnutí kvůli průmyslovému znečištění, se nikdy neodehrál.

4. Tak jako zemětřesení nezdokonalí město, neexistují výhodné mutace ke zdokonalení živých věcí

Mutace jsou působeny nahodilými změnami DNA v níž je veškerá informace o lidském těle zakódována. Mutace se objevují kvůli vnějším vlivům jako je radiace nebo chemikálie.

Evolucionisté trvají na tom, že takové nahodilé genetické změny mohou působit, že živé věci se vyvíjejí. Faktem však je, že mutace jsou vždycky škodlivé k živým věcem, nezdokonalují je, ani je nikdy nemohou vybavit novými funkčními znaky (jako jsou křídla nebo plíce, například). Mutace buď zabíjejí anebo deformují napadený organismus. Tvrdit, že mutace zdokonalují druhy a vybavují je novými výhodami je jako tvrdit, že zemětřesení může zlepšit nebo zmodernizovat město, že rána kladivem do počítače vyústí v pokročilejší model. Doopravdy nebyla nikdy pozorována mutace, která by zvýšila – či dokonce zlepšila – genetickou informaci.

Image:deform

5. Život pochází ze života

Mylná teorie známá jako "spontánní generace", která vznikla ve středověku, tvrdila, že neživé substance mohou náhodou vytvořit živého tvora. Myšlenka, že hmyz se tvoří ze zbytků potravy nebo myši z obilí, byla rozšířená až do 18.století. dokonce v 19.století, kdy Darwin napsal svou knihu Původ druhů, vědecký svět stále převážně věřil, že bakterie mohou povstat v neživé hmotě.

Ve skutečnosti však pouhých pět let poté, co Darwin zveřejnil svou knihu, Louis Pasteur oznámil výsledky svých dlouhých studií a pokusů, které vyvrátily spontánní generaci, základní kámen Darwinovy teorie. Ve své triumfální lekci na Sorbonně v roce 1864, Pasteur pravil: "Nikdy se již doktrína spontánní generace nevzpamatuje ze smrtelného úderu tohoto prostého experimentu." (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977. str. 2)

Jeho zjištění znovu zjevila, že život se na Zemi nerozvinul spontánně, ale započal zázračným stvořením.

6. Žádné přechodné formy nebyly nalezeny ve fosilních záznamech

Teorie evoluce tvrdí, že přechod od jednoho druhu ke druhému se odehrál od primitivního (jednoduchého) ke složitému – progresivně, a ve stádiích. Podle tohoto tvrzení bizarní, monstrózní stvoření známá jako "přechodné formy" musela existovat během tohoto pokroku od jednoho druhu k jinému. Například musela existovat stvoření napůl rybí, napůl obojživelná, mající vedle rybích znaků, znaky obojživelníků, a rovněž stvoření napůl opičí, napůl lidská a zcela plazí, zcela ptačí formy. Kdyby takové přechodné formy opravdu existovaly, tak s jejich zbytky bychom se museli setkat mezi zkamenělinami. Ale za více než jedno století stále není sebemenší stopy po takových přechodných formách, jež paleontologové hledají s tak velkou horlivostí.

7. Živé druhy se na Zemi rozvinuly naráz a současně

Téměř všechny živé kategorie známé dnes se rozšířily náhle a ve stejné době, během kambrijského období před 530 až 520 miliony let. Živoucí organismy s naprostou odlišnou tělesnou stavbou – houby, měkkýši, červi, ostnokožci, členovci a obratlovci – všechny se objevily náhle, současně bez jakýchkoli živých forem, které by je byť vzdáleně připomínaly, přítomných v předchozích geologických obdobích. Tento fakt sám o sobě naprosto podkopává tvrzení evolucionistů, že živé věci se vyvinuly z jednoho stejného předka postupně a za dlouhé časové období. Skutečnost, že Země byla náhle plná obrovského množství druhů, z nichž všechny vlastnily radikálně odlišnou fyzickou strukturu a nesmírně složité orgány demonstruje fakt, že tyto byly, ovšemže, stvořeny. Jelikož evolucionisté popírají stvoření a existenci Boha, nemohou definitivně vysvětlit tento zázračný úkaz.

Image:glass

Tak jako křemen, surový materiál pro sklo, se nemůže sám postupně transformovat v krystalový pohár, ani kousky plastu a skla se nemohou spojit a shromáždit samy sebe do fotoaparátu, tak ani živé bytosti nevznikají z neživé hmoty – bez ohledu na to, jak dlouho by to trvalo.

8. Druhy žijící dnes neprošly evolucí za stovky milionů let

Kdyby se evoluce doopravdy odehrála, tedy živé druhy by se musely na Zemi rozvinout následkem drobných postupných změn – a musely by pokračovat ve svém měnění v průběhu doby. Jenže zkameněliny dokazují pravý opak! Rozličné třídy živých tvorů se vyvinuly najednou, bez předchůdců, kteří by se jim alespoň vzdáleně podobali, a zůstaly ve stejném stavu, neprocházejíce vůbec žádnými změnami za stovky milionů let.

9. Ryba, která zničila sny evolucionistů: *Cœlecanth*

Evolucionisté zobrazovali *Cœlecantha*, rybu známou pouze z fosilií datovaných zpět 400 milionů let, jako velmi mocný důkaz přechodných forem mezi rybami a obojživelníky. Jelikož se předpokládalo, že druh vyhynul před 70 miliony let, evolucionisté vytvořili všemožné spekulace

nad zkamenělinami. 22.prosince 1938 však byl živý *Cœlecanth* chycen v hlubokých vodách Indického oceánu. Přes 200 dalších živých exemplářů bylo uloveno v následujících letech.

Všechny spekulace ohledně této ryby byly neopodstatněné. Oproti tvrzením evolucionistů, *Cœlecanth* nebyl obratlovcem s polovinou rybích a s polovinou obojživelných znaků, připraven rozšířit se na suchou zem. Ve skutečnosti se jedná o u dna dlící rybu, která téměř nikdy nevyplave nad 180 metrů (590 stop) hloubky. Navíc neexistují žádné anatomické rozdíly mezi živým *Cœlecanthem* a 400 milionů let starým zkamenělým vzorkem. Tento tvor se vůbec nikdy nevyvíjel.

Image:colecant

10. Ptačí křídlo nemůže být dílem náhody

Evolucionisté trvají na tom, že ptáci se vyvinuli z plazů – přestože je to nemožné a ptačí křídlo samotné stačí, aby to prokázalo. Aby se evoluce druhu mohla odehrát, přední končetiny plazů by se musely změnit ve funkční křídla následkem mutací odehrávajících se v jejich genech – a to rychle! A to není proveditelné. Především, přechodná forma by nebyla schopná létat pouze s napůl vyvinutými křídly. Také by tak byla zbavena svých předních končetin. To by znamenalo, že byla v zásadě deformovaná a tak – dle evoluční teorie – by byla eliminována.

Aby mohl kterýkoli pták létat, jeho křídla musí být plně formovaná v každém detailu. Křídlo musí být důkladně připojeno k hrudní dutině. Pták musí mít lehkou kosterní stavbu, která mu dovoluje vzlétnout, udržovat rovnováhu za letu a pohybovat se všemi směry. Pera jeho křídel a ocasu musí být lehká, pružná a v aerodynamických proporcích k sobě navzájem. Zkrátka, všechno musí fungovat v bezvadné koordinaci za účelem učinit let možným. Jak by mohla tato neomylná stavba v tělech ptáků vzniknout jako výsledek série náhodných mutací? Tato otázka nemá odpověď.

Image:birds

11. Archaeopteryx není chybějícím článkem mezi plazy a ptáky

Již od 19.století evolucionisté zobrazovali 150 milionů let starou fosilii známou jako *Archaeopteryx* jako největší fosilní důkaz evoluční teorie. Tvrdili, že zkamenělina má množství plazích znaků, což z ní činí "chybějící článek" mezi plazy a ptáky. Nedávná zjištění však vyvrátila toto tvrzení odhalením, že *Archaeopteryx* byl plně opeřeným, létajícím ptákem. Navíc theropod dinosaurs, dříve považovaný za předpokládaného plazího předka ptáků, je ve skutečnosti mnohem mladší než *Archaeopteryx* – nevyhovující fakt, který se evolucionisté pokoušejí zatajit.

Image:archaeopteryx

Archaeopteryx

12. Fosilní záznam vyvrací slavný scénář "evoluce koně"

Nyní již po desetiletí byla "evoluce koně" představována jako jeden z nejlépe zdokumentovaných důkazů evoluční teorie. Čtyřnozí savci, kteří žili v různých obdobích, byli aranžováni do libovolného pořádku od nejmenšího po největšího a tyto "koňské seriály" ukazovány v Americkém muzeu přírodní historie v New York City. Ve skutečnosti výzkum v nedávných letech

odhalil, že vyhynulé druhy v sérii nebyly předky ostatních. Sekvence je velice nepřesná a drobní čtvernožci zobrazovaní jako předci koně se doopravdy objevili na Zemi dlouho po něm.

13. Příběhy opičího muže evolucionistů nemají žádný podklad

Nejpřednějším klamem darwinismu je, že lidské bytosti se vyvinuly z opicím podobných stvoření – tvrzení vnucované lidové představivosti skrze nespočet imaginárních kreseb a modelů. Ve skutečnosti neexistuje důkaz, že takový "opičí muž" někdy žil. Australopithekus, obvykle zobrazovaný jako předek dnešního člověka byl doopravdy vyhynulým druhem lidoopa nepříliš odlišným od šimpanze.

Klasifikace jako Homo erectus, Homo sapiens neandertalensis a Homo sapiens archaic, které následují Australopitheka v takzvaném rodokmeni lidí, jsou vlastně různé lidské rasy. Drobné anatomické rozdíly mezi těmito třídami a dnešním člověkem můžeme pozorovat u dnes žijících ras jako jsou domorodí Australané, Pygmejové nebo Inuité, neboli eskymáci.

14. 99% genetická shoda mezi člověkem a šimpanzem je klam

Po velmi dlouhou dobu chór evolucionistů propagoval nepodloženou tezi o malém genetickém rozdílu mezi lidmi a šimpanzi. V každém kusu evolucionistické literatury lze číst shodnou větu "jsme na 99 procent stejní se šimpanzi" nebo "jediné procento DNA nás dělá lidmi". Ačkoli žádné konečné srovnání genomu člověka a šimpanze nebylo provedeno, ideologie darwinismu je dovedla k závěru, že mezi oběma druhy je nepatrný rozdíl.

Image:fossilreconstructions

Evolucionisté produkují naprosto nereálné ilustrace a fosilní rekonstrukce. Nemají jiný význam, než odrážet živou představivost evolucionistů a sloužit jako nástroje pro propagandu evolucionistů. Neexistuje vědecký základ této techniky, která je užívána pouze k indoktrinaci společnosti evolučními scénáři.

Nedávná studie ukazuje, že evolucionistická propaganda k tomuto tématu je úplně stejně falešná, jako mnohé ostatní. Lidé a šimpanzi nejsou na "99% procent shodní" jak zní evolucionistická pohádka. Genetická podobnost se ukázala být méně než 95%.

Biolog na Kalifornském institutu technologie to zakládá na počítačovém programu, který porovnal 780 000 ze 3 miliard základních dvojic ve spirále DNA člověka s těmi šimpanze. Nalezl více nevhodně spojených než předchozí badatelé a uzavřel, že nejméně 3.9 procent báze DNA se liší. To jej přivedlo k závěru, že mezi oběma druhy existuje fundamentální genetický rozdíl kolem 5 procent. (<http://www.cnn.com/2002/TECH/science/09/24/humans.chimps.ap/index.html>) New Scientist, vedoucí magazín a silný podporovatel darwinismu, podal zprávu o stejném předmětu v článku s názvem "Rozdíl v DNA člověka a šimpanze se ztrojnásobil":

Jsme jedinečnější než se dříve myslelo, podle nového srovnání lidské a šimpanzí

DNA. Dlouho se mělo za to, že sdílíme 98.5 procent genetického materiálu s naším nejbližším příbuzným. To se nyní ukázalo být mylným. Ve skutečnosti sdílíme méně než 95 procent genetického materiálu, trojnásobný vzrůst odlišnosti mezi námi a šimpanzi. (<http://www.newscientist.com/news/news.jsp?id=ns99992833>)

15. Stvoření, nikoli evoluce je původem lidského vědomí

Teorie evoluce nedokáže vysvětlit, jak vzniklo lidské vědomí. Nevědomé atomy a náhoda nemohou být odpovědné za lidské bytosti, které zakládají civilizace, vytvářejí umělecká díla, otevírají vědecká pole od medicíny po archeologii, filosofují, radují se a pociťují úžas, komponují hudbu, radují se z umění, jež vytvořily, vychutnávají jogurt, mají přátele, chápou takové koncepty jako loajalita, sebeobětování, láska, cítí touhu, staví vesmírné lodě, vynalézají mikroskopy a žárovky – a studují atomy, které tvoří jejich vlastní těla. Je nemožné zdůvodnit vědomí pojmy kterékoli materialistické filosofie, která považuje lidskou bytost za shromáždění hmoty. Samy od sebe, atomy a molekuly v mozku nemohou ani cítit, ani nic znát, ani mluvit. Vědomí je znakem lidské duše; a je to Bůh, Kdo věnoval duši lidským bytostem.

16. Tvrzení, že některé orgány jsou pozůstatkové je nepravdivé

Evolucionistické zdroje dlouho naznačovaly, že určité orgány v lidském těle již nemají žádnou funkci a že jsou nepoužívané a jsou odkazem dlouho vyhynulých předchozích forem. Lidské slepé střevo a kostrč byly po dlouhá léta považovány za "pozůstatkové" orgány. Avšak nejnovější výzkum odhalil, že tyto orgány ve skutečnosti slouží účelu. Seznam "pozůstatkových orgánů", jenž evolucionisté navrhli počátkem 20.století je nyní zcela zdiskreditován. Stejným způsobem i koncept "brakové DNA" navržený evolucionisty – tvrzení, že velká část řetězce DNA neslouží žádnému účelu – byl také znemožněn novými objevy.

17. Je naprosto nemožné pro bílkoviny, aby vznikly náhodou

Je matematicky vyloučeno, aby bílkoviny, stavební jednotky života, vznikly náhodou. Například pravděpodobnost molekuly proteinu průměrné velikosti, která je tvořena 288 aminokyselinami, vznikající náhodou je 1 ku 10^{300} . (To je astronomická cifra 1 následovaná 300 nulami) V praktickém smyslu je nemožné, aby k tomu došlo. (V matematice, šance menší než 1 ku 10 na 50 jsou považovány za mající nulovou pravděpodobnost.) Teorie evoluce, která je neschopná zdůvodnit formaci dokonce jediné bílkoviny ve smyslu náhody, nemůže nikdy vysvětlit, jak vznikla buňka a mnohem složitější struktury.

18. Náhodná kombinace neživých molekul nemůže být odpovědná za život

Dokonce i kdybychom předpokládali, že bílkovinné molekuly vznikly náhodou, stále je nemožné, aby se život spontánně rozšířil. Tisíce dalších stádií jsou potřebná za účelem pokročit od bílkoviny k buňce. Především každá bílkovina, která se náhodou zformuje, bude muset trpělivě čekat na další bílkoviny, které se vytvoří poblíž, aniž by sama utrpěla znehodnocení ultrafialovými paprsky nebo mechanické poškození ve svém bezprostředním prostředí. Pak se tyto ostatní bílkoviny musí vytvořit v dostatečném množství a ve stejném bodě a zkombinovat smysluplným způsobem, takže vytvoří orgány buňky. Žádná cizí substance, škodlivá molekula nebo zbytečná bílkovina nesmí vstoupit do sekvence. Pak se tyto orgány musí zkombinovat výjimečně navrženým a organizovaným způsobem, přitáhnout nezbytné enzymy a pokrýt se membránou. A nakonec, nitro membrány se musí naplnit speciální tekutinou, která poskytuje ideální prostředí pro tyto orgány. Jenže samo o sobě je každé z těchto stádií vyloučené.

19. Kterákoli jednoduchá buňka je složitější než velkoměsto

Asi před 4 miliardami let, podle evolučního scénáře, rozličné neživé chemické substance vstoupily do reakce, mísení pod vlivem blýskání nebo zemětřesení, a tak daly povstat první buňce. Ve skutečnosti však vědci popisují buňku jako strukturu tak složitou, jako město o velikosti Paříže či Londýna. Velké množství struktur uvnitř buňky, od závodů produkujících energii po továrny na bílkoviny, od přepravních systémů roznášejících surové materiály po dekodéry interpretující DNA a komunikační systémy, to vše je v neustálé činnosti v bezchybné organizaci. Víra v tvrzení evolucionistů, že buňka vznikla náhodou je tak nelogická, jako tvrzení, že všechny budovy, cesty, přepravní systémy a rozvody vody a elektřiny v New York

City vznikly samy od sebe díky vlivu náhodného jevu jako bouře nebo zemětřesení.

20. Stvoření buněčné stavby je jedním z důkazů, který vyvrací teorii evoluce

Díky své dokonalé struktuře kolem 200 různých druhů buněk vykonává rozličné úkony v těle...

Kupříkladu nervové buňky mají výběžky přibližně jeden metr dlouhé, sahající od míchy do nohou. To umožňuje, aby impuls dosáhl místa určení velice rychle po jediné trase. Krvinky, na druhou stranu, mají velikost pouze 7 mikrometrů, což jim dovoluje snadněji projít mikroskopickými kapilárami.

Uvnitř buněk oční sítnice citlivých na světlo velké množství membrán nese na světlo citlivé pigmenty a nervová spojení. Tímto způsobem se buňky stávají citlivými na světlo. Střeva obsahují trávicí buňky s tvarem ideálně vhodným pro jejich úkol. Všechny tyto buňky vznikají rozdělením jediné v lidské embryu. Ale mohou nevědomé atomy a nahodilost převzít odpovědnost za bezchybný tvar těchto buněk, tak ideálně vhodný pro jejich funkce? Tato neobvyklá organizace a plánování, kterou teorie evoluce nedovede nikdy vysvětlit, je důkazem Božího stvoření.

Image:cell

21. Tvrzení, že život dorazil z vnějšího vesmíru, je čirá fikce

Čelíce faktu, že aminokyseliny se nemohly formovat náhodou v podmínkách prvotní Země, evolucionisté se vydali hledat nový způsob vysvětlení vzniku života. Podle jednoho z jejich nových tvrzení spadl na Zemi meteorit. Nedlouho poté organické látky a aminokyseliny uvnitř tohoto meteoritu zreagovaly a tak vznikl život.

Jenže nyní je známo, že atmosféra prvotní Země byla takového druhu, který by rychle rozbíjel aminokyseliny. Navíc v podmínkách prvotní Země, dokonce i kdyby velké množství aminokyselin dorazilo z vnějšího vesmíru a i kdyby byl svět skutečně zaplavený aminokyselinami, to by stále nevysvětlovalo původ živých bytostí. Stále by bylo nemožné, aby se aminokyseliny spojovaly náhodou a nahodile dávaly vzniknout přehnaně složitým a trojrozměrným bílkovinám, organelám buněk, a pak aby tyto organely daly vzniknout buňce s její zázračnou strukturou.

Podle ještě jiného pohledu se první život nevytvořil na Zemi, ale na jakési jiné planetě. Tyto organismy byly následně zaneseny na Zemi v podobě spor nebo semen meteority, a život zde začal.

Avšak současné znalosti ukazují, že je nemožné, aby spory nebo semena v ozařovaném vákuu vesmíru odolala žáru, tlaku, nebezpečnému záření atd. při své cestě na Zemi.

Proto tvrzení, že život vznikl na jiné planetě vůbec neřeší problémy evolucionistů, ale pouze je vrací o krok zpět. Překážky vzniku života náhodou na Zemi se budou vztahovat i na jinou planetu.

22. Falešný důkaz, že život mohl vzniknout sám od sebe na prvotní Zemi

Jako na jediný důkaz tohoto tvrzení evolucionisté poukazují na Millerův experiment provedený v roce 1953. Jenže tento experiment nevyprodukoval živou buňku. Vše k čemu došlo bylo, že několik jednoduchých aminokyselin bylo syntetizováno. Ale je matematicky vyloučeno, aby aminokyseliny vytvořily správné sekvence a sestavily bílkoviny, a tyto daly vzniknout buňce náhodou. Navíc aminokyseliny, které Miller syntetizoval byly nedůležité a bezvýznamné, jelikož při svém pokusu Miller použil plyny, které neexistovaly v atmosféře prvotní Země.

Image:miller

23. Evoluční teorie nemůže nikdy vysvětlit, jak vznikly schopnosti bílkovin

Albumin, jedna z bílkovin v těle na sebe váže tuky jako je cholesterol, hormony, toxickou žluč a takové drogy jako je penicilin. Pak cestuje po těle v krevním řečišti, odevzdává nasbírané látky v játrech, kde mohou být změněny na použitelné formy, a roznáší další živiny a hormony na místa, kde jsou potřebné.

Jak může molekula, jako je albumin, tvořená nevědomými atomy, rozlišit mezi tuky, toxiny, drogami a různými živinami?

Navíc jak pozná játra a slinivku, a odevzdá nasbírané látky na správném místě ve správném množství, aniž by je zaměnila či chybila? Jelikož je nemožné pro lidské bytosti, aby rozeznaly toxiny, živiny a drogy unášené krevním řečištěm, jak to dokáže molekula tvořená atomy?

24. Vymyslely nevědomé atomy návrh výroby energie v našem těle?

V našich buňkách existují energetické továrny známé jako "mitochondrie," o velikosti pouhé 1/100 milimetru a složitější než ropná rafinerie nebo hydroelektrárna. Naše buňky nemající ani vědomí ani znalosti a vytvořené kombinacemi určitého počtu molekul, produkují energii způsobem, který je daleko ekonomičtější a praktičtější než zařízení skupiny inženýrů, technických odborníků, pracovníků a architektů používajících nejrozvinutější technologii.

Každý detail energetických továren v našich buňkách byl bezchybně vytvořen, od spotřebování energie po recyklaci odpadních produktů. Teorie evoluce je neschopná objasnit formaci byť jen jediného znaku v takové buňce.

25. Ekvivalent 25 encyklopedických svazků informací obsažený v DNA nemohl vzniknout náhodou

V jediné lidské molekule DNA je dost informací, aby zaplnily jeden milion tištěných stran. Veškerá tato informace má významný sled. Jen pomyslete; kdybychom psali miliony písmen náhodně na listy papíru a kdyby se pak ta písmena změnila ve slova a vytvořila článek podobný těm na stránkách novin, tvrdili bychom, že se to stalo následkem slepé náhody? Ovšem že ne! Jenže podle myšlení darwinistů je to vskutku možné, aby se taková výjimečná událost odehrála náhodou – ne jedenkrát, ale mnohokrát!

26. Jak došlo k tomu, že odlišné druhy mají odlišnou DNA?

Evolucionisté popisují původ rozličných druhů s odlišnými genetickými znaky mutacemi – změnami, které, jak víme, se odehrávají v DNA následkem radiace nebo chemických vlivů. Jenže tato vnější ovlivnění buď poškozují DNA nebo na ni nemají vliv.

Abychom to objasnili příkladem, zaznamenejme podrobnou historii světa do počítače. V průběhu procesu opišme knihu několikrát a také požádejme pisatele, aby se nedíval na klávesnici.

Může takto zlepšit tuto historickou knihu, nebo ji vůbec dokončit? Mohla by takto kapitola "Dějiny starého Egypta", která ještě neexistovala, takto vzniknout? Nevyhnutelné překlapy nemohou zdokonalit ani rozšířit knihu. Naopak ji poškodí a poruší její obsah.

Jenže evolucionisté v zásadě tvrdí, že překlapy mohou zdokonalit knihu, učinit ji přesnější a sofistikovanější.

Image:dna1

27. Kdo stanovil hierarchický řád v genech?

Určité geny mají tu schopnost kontrolovat jiné. Například určité "kontrolní" geny zastavují gen, který produkuje hemoglobin během dětství.

Tento fakt vyžaduje pečlivé zvážení. Jelikož geny jsou tvořeny molekulami, jak si tyto molekuly mezi sebou nastolily takovou organizaci? Jak může molekula rozhodnout nyní zastavit růst jedince a předat toto rozhodnutí ostatním, a jak tyto molekuly porozumí signálu a zařídí se podle toho? Kde má taková disciplína původ?

Navíc miliardy genů bezchybně vykonávají tyto funkce se stejnou disciplínou a poslušností a zjevným zájmem pokračovat v tom po miliony let. Tvzení, že tento systém bez jediné chybičky mohl vzniknout náhodou je zcela nesmyslné.

28. Jeden příklad dilematu, v němž se evolucionisté nacházejí

Dovolme evolucionistům, ať do barelů vloží všechny materiály přítomné v živých organismech jako fosfor, dusík, kyslík, uhlík, železo, hořčík. Dovolme jim dokonce vložit jakýkoli materiál, který v normálních podmínkách neexistuje, pokud ho považují za nezbytný. Dovolme jim, ať přidají tolik aminokyselin a proteinů – z nichž každý má pravděpodobnost vzniku 10 ku 950 – kolik budou chtít. Dovolme jim směs vystavit takovému teplu a vlhku, jak budou chtít. Dovolme jim ji míchat jakýmkoli technologicky vyvinutým přístrojem. Dovolme jim postavit ty nejproslulejší vědce vedle barelů a ať odborníci čekají miliardy nebo i biliony let. Dovolme jim, ať uměle vytvoří jakékoli podmínky nezbytné k vytvoření člověka. Nehledě na to, co podniknou, nebudou schopni vytvořit člověka, řekněme profesora, který zkoumá stavbu vlastních buněk pod elektronovým mikroskopem. Nebudou schopni vyprodukovat žirafy, lvi, včely, kanárky, koně, delfíny, růže, orchidee, lilie, karafiáty, banány, pomeranče, jablka, datle, rajčata, melouny, dýně, fíky, olivy, grepy, broskve, hrášek, bažanty, pestrobarevné motýly ani miliony dalších druhů. Vskutku, nedostanou z nich jedinou buňku.

Stručně řečeno, nevědomé atomy nemohou vytvořit spojením živou buňku. Nemohou znovu rozhodnout a rozdělit buňku na dvě, nemohou znovu rozhodnout a vytvořit profesora, který nejprve vynalezne elektronový mikroskop a pak si pod ním prozkoumá vlastní buněčnou strukturu. Hmota je nevědomá, neživotná hromada, a vstupuje do života svrchovaným Božím stvořením.

Teorie evoluce, tvrdící opak je naprostým klamem, odporujícím zdravému rozumu. Přemýšlet chvíli o tvrzeních evolucionistů odhaluje tuto realitu, tak jako výše uvedený příklad.

Image:materials

29. Teorie evoluce nedokáže vysvětlit stvoření živých věcí

Vidíte-li na papíru inkoustovou kaňku, přirozeně předpokládáte, že na papír byl rozpit inkoust a zformoval náhodně tvarovanou skvrnu. Ovšem vidíte-li na papíru písmo, které čtete "Zavolej svému otci", můžete bezpečně předpokládat, že toto nevzniklo náhodou. Dokonce i když pisatel není v místnosti, víte, že toto je vzkaz mající účel a smysl, napsaný jedincem majícím vědomí.

Podobně, vidíte-li krásný obraz, uvědomujete si, že toto je dílo nadaného a inteligentního umělce, přestože nemůžete vidět malíře, který jej namaloval.

Nikdy si nebudete představovat, že vznikl náhodným vylitím barev na plátno. Totéž se vztahuje na bezvadné charakteristiky živých tvorů.

Jejich dokonalé a kromobyčejné inženýrství ukazuje, že nejsou dílem náhody, ale naopak produktem Svrchovaného Stvořitele. Čelem k této pravdě je nyní evoluční teorie ve stádiu zhroucení. Nadřazené stvoření živých věcí je dílem Boha, Pána světů.

Image:naturally

30. Neredukovatelná složitost živých organismů vyvrací evoluční teorii

Spletitá struktura anatomických systémů činí postupný vývoj obhajovaný evolucionisty naprosto nemožným.

Kupříkladu je nemožné, aby orgány jako slzná žláza, sítnice nebo duhovka, některé ze složek oka, vznikly odděleně v postupných stádiích.

Oční vidění začne fungovat teprve, když jsou všechny komponenty oka přítomné a plně funkční. Bude-li pouze jedna složka postrádána nebo nedostatečná, oko bude k ničemu. A podle evoluční teorie bude každý nefunkční orgán eliminován přirozeným výběrem.

Image:eye

31. Lidská oční bulva je složitější a účinnější, než nejmodernější kamera

Se 40 základními komponenty lidské oko poskytuje lepší obraz a jasnost než nejmodernější digitální kamera. Aby oko mohlo vůbec vidět, musí být všech 40 složek plně funkčních a zároveň schopno pracovat dohromady v souladu. Schází-li pouze jediný komponent, oko je prostě slepé. Stejně jako fungující kamera nemůže vzniknout postupně náhodnou formací komponentů, ani oko se nemůže vytvořit po fázích náhodnými mutacemi.

32. Lidský mozek je organizován vysoce složitým a kvalitním způsobem

Mozek tvoří asi 100 miliard nervových buněk, které komunikují jedna s druhou spojeními známými jako synapse. V každém neuronu existuje 10 000 synapsí, takže jeden neuron může komunikovat s 10 000 dalšími neurony současně. Počet synapsí v lidském mozku je odhadován na

1 kvadrilion – umožňující 1 000 000 000 000 000 komunikací najednou. Tranzistory v počítači analogické s nervovými buňkami v mozku mohou provést kolem 109 procesů za sekundu. Mozek zvládne 10 na 15 (to jest 10 000 000 000 000 000) akcí za sekundu. Navíc počítač má kapacitu paměti 10 na 11 bytů (byte je nejmenší jednotka paměti) ve srovnání s kapacitou paměti mozku 10 na 14; to znamená, že lidský mozek je roven 1000 počítačům.

Je zcela vyloučeno, aby náhoda zorganizovala mozek takovým způsobem, aby vznikla tak oslnivá komunikační síť. Systém je daleko složitější a úžasnější než internetová technologie, jeden z největších výdobytků 20.století.

Internetová technologie – doopravdy ani nejjednodušší systém telefonní ústředny - nikdy nevznikne náhodou. Lidé dobře ví, že inženýrství, plány, informace a inteligence jsou zásadní pro vznik takové technologie. Jak potom mohou trvat na tom, že daleko neobyčejnější systém mozku vznikl evolucí – pomalou, postupnou náhodou?

Není pochyb o tom, že toto je důsledek slepé oddanosti evoluční teorii. Ale přistupování k věcem nepředpojatým způsobem jasně odhalí plnou slávu vrozenou lidskému stvoření.

Image:computers

Analytická síla našeho mozku je mnohokrát nadřazenější počítačům. Mozek má kapacitu paměti jako 1000 počítačů. Jelikož je vyloučeno, aby se i jediný počítač objevil náhodou, je naprosto nesmyslné tvrdit, že se taková výjimečná struktura, jako je lidský mozek, náhodou objevila.

33. Bakteriální bičík, jenž mate evolucionisty

Jisté bakterie používají mikroskopický bičík, neboli flagelum, k pohonu skrze tekuté prostředí. Tomuto organickému motoru nedochází energie, udržovaná připravená v molekulách ATP uvnitř buňky. Naopak má vlastní zdroj energie: bakterie používá energii získanou z proudění kyseliny membránou.

Asi 240 oddělených proteinů tvoří bičík buňky. Vědci tvrdí, že tyto proteiny vydávají signály ke spuštění a zastavení mikroskopického motoru a formují klouby, které dovolují pohyb na úrovni atomů.

Tato komplexní struktura bičíku bakterie samotná postačí ke zničení teorie evoluce. Bičík má stavbu, která nemůže být již nijak redukována do jednodušší podoby. Pokud by jediný molekulární kousek, který bičík tvoří, scházel nebo byl defektní, bičík by nepracoval a proto by pro bakterii nenesl žádný užitek. Toto znovu vyvrací mylné tvrzení o postupném vývoji.

Image:bacterial

Bičík bakterie

34. Obranný systém s pamětí a laboratoří

Některé antigeny – cizí tělesa a mikroby – ohrožují lidské bytosti vstoupením do krevního řečiště. Když k tomu dojde, obranné buňky se snaží tyto antigeny eliminovat produkováním substancí známých jako protilátky nebo jim jinak zamezit v rozmnožování.

Nejpřekvapivější a důležitou charakteristikou protilátek je jejich schopnost rozpoznat stovky tisíc mikrobů naprosto odlišné povahy a připravit se k jejich zničení.

Co je doopravdu zajímavé, že existují protilátky, které umí rozeznat umělé antigeny vyrobené v laboratoři a zavedené do lidského těla.

Jak buňka rozeznává stovky tisíc jiných buněk? Navíc, jak získává informace o uměle vytvořených látkách?

Protilátky jsou dále schopny okamžitě vyrobit účinné zbraně proti narušiteli – proces, který je neřešitelnou otázkou pro evolucionisty.

35. Kostní buňky, které tesají, nemohou být výsledkem náhody

Buňky v kostech známé jako osteoklasty umožňují změny ve tvaru a velikosti kosti a dovolují jim dosáhnout dospělých rozměrů vyřezáváním určitých částí kosti. Také snižují velikost výčnělků na povrchu kostí. Během demoličního procesu vykonávaného osteoklasty jiné buňky, osteoblasty, začínají budovat novou kostní tkáň v přestavbě kostry.

Tyto buňky provádějí totožný úkol v kostech každé lidské bytosti. Všechny vědí jak redukovat objem a tvarovat povrch kosti. Vědomy si rozdílů mezi lebkou a stehenní kostí, umí tvarovat každou kost, vědí, kdy ustává její růst a jak silná nebo tenká má eventuální kost být. Tyto buňky připravují lidskou kostru s velkou péčí tak jako sochař. Je to Všemohoucí Bůh, kdo inspiruje každý krok podniknutý těmito buňkami, co vytváří tvrdost, délky, tvar, výčnělky a dutiny všech částí kostry.

36. Zázrak srážení krve

Proces srážení krve se podobá první pomoci prováděné posádkou ambulance zavolané k dopravní nehodě.

Když v kterékoli části těla dojde ke krvácení, krevní destičky neboli trombocyty jsou uvolněny do krevního řečiště. Kdekoli se krvácení odehraje, ze sousedství budou zavolány trombocyty.

Právě tak jako dopravní policista, protein zvaný Von Willebrand označuje místo nehody, zastavuje trombocyty, kdekoli je objeví a způsobuje, že zůstávají v místě nehody. První trombocyt, který dorazí na místo přitahuje další vylučováním zvláštní látky, jako by přivolával pomoc.

V tomto okamžiku se sloučí 20 tělesných enzymů a začnou produkovat protein thrombin, který se produkuje pouze v přítomnosti otevřené rány. To je obdobou týmu první pomoci spravující nezbytné drogy v místě bouračky.

Produkce thrombinu musí být na správné úrovni a musí začít a skončit v pravé chvíli. Enzymy produkující protein vypadají, že se rozhodují mezi sebou, kdy začít a kdy přestat.

Jakmile bylo vyrobeno dostatečné množství thrombinu, nepatrná vlákna zvaná fibrinogeny se zformují tvoříce v krvi mikroskopickou síť, k níž přilnou a nahromadí se trombocyty. Když je nahromadění dostatečně husté, krvácení se zastaví.

Tyto enzymy a proteiny jsou strukturami tvořenými různými sestavami slepých, nevědomých neživých atomů. Jenže každý plní svou funkci od počátku příhody a jsou organizovány takovým způsobem, že proud krve se zastaví nejrychlejším způsobem. Zjevná uvědomělost projevovaná těmito sbírkami atomů je nepochybně velkým zázrakem a nemůže být určité produktem evoluce, procesem zcela závislým na náhodě.

37. Vlastnosti jediné molekuly stačí k vyvrácení evoluční teorie

Thrombin je protein, který sráží krev. Ačkoli je v krevním řečišti neustále přítomen, nepůsobí ztuhnutí nepřetržitého proudění krve.

Srážení je potřebné pouze tam, kde existuje únik, to jest krvácení – z krevní cévy. Pokud by thrombin vykonával svou funkci neustále, potom by veškerá krev ztuhla a daný organismus by zemřel.

Potom jakto, že neživé atomy mohou produkovat takový protein k zastavení krvácení a přitom mu dát takové vlastnosti, že nepoškozuje živý organismus? Nevědomé atomy nemohou vytvořit mechanismus vyžadující takové pokročilé, detailní a obrovské znalosti. Jistě to byl Všemohoucí Bůh, kdo tyto schopnosti vytvořil.

38. Krevní buňky schopné rozlišovat mezi užitečnými a škodlivými látkami

Krev plynoucí kapilárami sbírá odpadní produkty buněk. Nese je do ledvin, kde jsou filtrovány. Oxid uhelnatý je nesen do plic a odtud je vyloučen z těla.

Červené krvinky v žilách a tepnách umí rozlišovat mezi užitečnými a škodlivými látkami nesmírně vědomým způsobem a dobře vědí, které plyny mají doručit kam. Například nikdy nedoručí škodlivé plyny do ledvin a odpadní látky do plic. Ani neponesou odpadní látky do orgánů potřebujících výživu. Způsob, jakým krevní buňka vykonává své funkce, aniž by se dopustila omylu, zmatení nebo zpoždění naznačuje, že svrchované Vědomí je kontroluje, řídí a organizuje. Je na snadě, že Všemohoucí Bůh udělil krvi tyto vlastnosti a vytvořil dokonalý oběhový systém.

39. Selektivita ledvin není dílem náhody

Ledviny neustále čistí krev obíhající tělem. Posílají určité látky zpět k recyklaci a vylučují neužitečné a škodlivé látky ven z těla.

Jak ledviny provádějí toto chemické rozlišování?

Jak rozlišují mezi bílkovinami, močovinou, sodíkem, glukózou a jinými látkami?

V ledvinách struktury známé jako "glomeruly" tvořené kapilárními cévami rozhodují, co bude navraceno a čeho se zbavit. Jak může struktura z tkáně rozhodnout, kolik látek vyloučit a kolik ponechat? Mohla by to být čirá náhoda – nebo nevědomé atomy, které nikdy nestudovaly chemii, fyziku ani biologii, tvoří tento selektivní atribut ledvin? Určitě ne. Toto všechno je důkazem dokonalého Božího stvoření.

40. Je chybné tvrdit, že ledviny vznikly náhodou

Pouze 5 až 7 centimetrů velké, ledviny pracují tiše, bezustání, aniž bychom pocítili jejich přítomnost nebo aniž by potřebovaly někdy údržbu. Kontrolují kvalitu krve, nařizují produkci krevních buněk, regulují množství vody v krvi a čistí ji pomocí 2.4 milionů filtračních jednotek ideálně sedících potřebám těla. Ve skutečnosti pracují k zachování života těla během našich každodenních životů, aniž by měly vyčleněny zvláštní čas pro práci.

Přístroj na dialýzu má rozměry průměrné lednice, běží na elektřinu, je hlučný, slouží 3-4 roky a vyžaduje neustálou údržbu. Potřebuje konstantní oběh krve v případě selhání ledvin pacienta, jehož krev nemůže být vyčištěna v těle. S přístrojem pracují lékařští odborníci a technici ve sterilních nemocničních podmínkách. Krevní tlak všech pacientů dramaticky padá, když jsou k

přístroji připojeni. Jsou udýchaní a začínají se třást. Krvácení je časté a objevuje se snadno; často vnikají svalové křeče.

Jenže přístroj k dialýze je prostý filtr. Jelikož pouze hrubě čistí krev, pacientovy musí být proveden test a ty látky, jichž se mu nedostává musejí být nahrazeny.

Pacienti jsou k přístroji připojeni po pět hodin, tři dny v týdnu, během této doby nejsou schopni se pohybovat.

Je zcela nelogické, aby ti, kdo vědí, že dialyzační přístroj nevznikl náhodou, tvrdili, že ledviny - které jsou daleko lepší – tak vzniknout mohly.

Image:dialysis

Ledviny mají vlastnosti, které daleko přesahují ty dialyzačního přístroje.

41. Schopnost kostních buněk vázat kalcium nemůže být náhodná

V kostech jsou uloženy takové zásadní látky jako vápník a fosfor a tyto prvky se navracejí do krve, když vzroste jejich potřeba. Kostní buňka, bez chuťových pohárků nebo jiných smyslových orgánů, je schopná lehce rozeznat vápník a fosfor od tisíců jiných látek v krvi. Pak tyto molekuly zachycuje bez jediné chyby. Člověk bez dlouhého studia předmětu nedokáže rozpoznat různé chemikálie jako vápník, fosfor, železo a zinek v roztoku.

Navíc, pokud kostní buňka obdrží (via hormon calcitonin) rozkaz, aby “uchovala vápník” ihned poslechne. Přejde-li příkaz “uvolnit vápník” (via hormon parathormon), znovu neprodleně poslechne. Kostní buňka pracuje dnem i nocí, se zjevnou pozorností, schopností, odpovědností a vysokým smyslem pro disciplínu. Je evidentní, že buňka s takovými speciálními schopnostmi se nemohla objevit náhodou.

42. Dokonalá stavba žaludku

Žaludek vylučuje velice silné kyseliny, které dovolují rozložit potravu a využít živiny, jež obsahuje. Tyto kyseliny jsou dost silné na to, aby rozpustily žiltku. Ale jak to, že tyto kyseliny, samy složené z bílkovin, nepoškozují žaludek? Odpověď leží v nanapodobitelné stavbě těla.

Díky vroubkované struktuře se žaludek sám nestráví. Hluboké žlábký ve stěnách žaludku obsahují buňky, které se od sebe navzájem velice liší. Za účelem udržovat delikátní rovnováhu některé buňky žaludku vylučují kyselinu a jiné mazlavou tekutinu, hlen, který pokrývá vnitřní povrch žaludku, chráníce žaludeční stěny a bráníce trávicím enzymům, aby způsobily poškození.

Mohly by být centrem dělajícím rozhodnutí, které vyžaduje taková rozumná opatření za žaludek samotné buňky žaludku nebo jeho stěny? Ovšemže ne! Každá vlastnost lidského těla ukazuje dokonalost Božího stvoření.

43. Jiné dilema teorie evoluce: Informační teorie

Jednou z mnoha hádanek, které evolucionisté neumí vysvětlit, je čisté množství informace v živých organismech, jelikož informace nemůže být nikdy redukována na hmotu. Kniha, kupříkladu, sestává z papíru, inkoustu a informace, kterou obsahuje. Papír a inkoust jsou materiální prvky, ale podstatná informace, jíž předávají, není materiální.

Pokud něco obsahuje informaci, pak to muselo být uspořádáno vědomou myslí mající tuto informaci. Například původem jakékoli informace obsažené v kterékoli knize je mysl autora, který na tato slova poprvé pomyslel.

DNA živých organismů obsahuje nesmírně obsáhlou informaci. Věda 20.století odhalila, že veškerá tato informace v DNA by nemohla, oproti tvrzení materialistů, být redukována na hmotu.

Informace v DNA je dílem svrchované mysli a nekonečného vědění. Tato neobyčejná informace, která představuje zdroje všeho života prezentuje nesčetné důkazy existence Boha, Pána světů, zatímco zcela vyvrací materialistickou filosofii.

44. Lež, že lidské embryo má žábra

Toto tvrzení je založeno na vědeckém podvodu, jehož se dopustil evolucionista, biolog Ernst Haeckel, počátkem 20.století. Za účelem podpořit evoluci důkazem, který neexistuje, Haeckel nakreslil vyvíjející se embrya lidí, kuřat a ryb vedle sebe – ale svévolně je změnil. Celý vědecký svět se nyní shoduje, že se jednalo o podvod. Struktura, kterou Haeckel zobrazil jako “žábra” je ve skutečnosti počátek kanálku středního ucha, parathyroid, a brzlík.

45. Molekulární srovnání nepředstavuje důkaz pro evoluci

Evolucionisté poukazují na fakt, že různé druhy mají podobné kódy a bílkoviny DNA a vykládají to jako důkaz pro to, že druhy se postupně vyvinuly ze sebe navzájem. Především by mělo být vyjasněno, že životní funkce živých organismů jsou v podstatě totožné – z tohoto důvodu je dokonale přirozené, aby byla jejich DNA podobná. Ale to neznamená, že se vyvynuli z jednoho předka.

Navíc, je-li DNA patřící k různým druhům a třídám srovnána, je naprosto zjevné, že podobnosti a rozdíly v DNA živých organismů nejsou v souladu s evoluční logikou a spojitostí.

Tvrzení, že chemické a anatomické podobnosti v živých organismech jsou důkazem evoluce je zcela neplatné ve světle vědeckých zjištění.

Image:dna

46. Bakterie vyvíjející rezistenci na antibiotika není důkazem evoluce

Někdo předkládá způsob, jakým si nemoci způsobující bakterie vyvíjejí odolnost proti antibiotikům jako důkaz toho, že se vyvíjejí.

Jenže tyto bakterie s rezistencí na antibiotika nejsou novým druhem! Odolnost, kterou vyvíjejí vzniká následujícím způsobem: když jsou bakterie vystaveny toxickým vlivům jisté drogy, většina z nich, co nejsou odolné, zahyne. Odolné variace na druhou stranu přežijí a mají velkou šanci k rozmnožování. Později vzniknou celé kolonie bakterií sestávajících pouze z jedinců odolných na danou drogu.

Ve skutečnosti informace ohledně rezistence bakterie na antibiotika existuje v DNA bakterie od počátku. Jinak řečeno, rezistence se neobjevila náhodou ani nebyla získána postupně.

Image:antibiotics

47. Bůh nevytvořil život evolucí

Určití lidé tvrdí, že věří v Boha, ale věří i v teorii evoluce. Jenže toto je velice mylný názor - poněvadž:

1. Jediným důkazem a návodem pro toho, kdo tvrdí, že věří v Boha a Jeho náboženství je Korán. Ale Korán neobsahuje žádnou informaci o stvořeních vznikajících evolucí. Naopak, jeho verše praví, že život a vesmír vznikly, když jim Bůh nařídil, "Buď!"

2. Zásadním záměrem evoluční teorie je popřít existenci jakéhokoli Tvůrce. Od dob Darwina, všichni zastánci evoluční teorie toto učinili velice jasným. Teorie se stala základem ateismu pro nejméně 150 let. Proto je samozřejmě nemožné vytvořit jakoukoli formu aliance mezi nejúčinnější základnou pro ateismus a vírou v Boha.

Jiným faktorem, který činí teorii evoluce nepřijatelnou je fakt, že věda ji vyvrátila. Teorie nebyla schopna prokázat svá vlastní zásadní tvrzení.

48. Variace nejsou důkazem evoluce

"Variace" je pojem používaný v genetice pro fenomén, který způsobuje, že jedinci a skupiny uvnitř jednoho druhu mají různé, odlišné vlastnosti. Například všichni lidé patří k jednomu druhu - Homo sapiens - a mají v zásadě stejnou genetickou informaci. Jenže díky potenciálu pro variace dovoleným genetickou informací, mají někteří mandlové oči, zrzavé vlasy, dlouhé nosy a jiní jsou malí a podsadití.

Evolucionisté však se pokoušejí zobrazovat tyto variace uvnitř druhu jako důkaz pro vývoj nových druhů - a tedy evoluční teorii. Ovšem faktem je, že variace vůbec nepředstavují důkaz pro evoluci. Pouze reprezentují rozmanitost různých kombinací již existujícího genetického potenciálu. Nemohou vybavit budoucí generace novou genetickou informací a zbrusu novými vlastnostmi.

Například bez ohledu na to, jak moc se budete snažit zdokonalit rodokmen koček jejich křížením, koťata budou vždycky kočky a nikdy se nevyvinou ve psy.

49. Původ chování nespočívá v evoluci

Evolucionisté se domnívají, že chování člověka a zvířat je evolučního původu. Avšak jejich vysvětlení nepasuje mezi fakta, jelikož zvířata nemají rozum, vědomí a schopnost učit se metodou pokus-omyl. Nemohou ve svých genech zaznamenat, co se naučila, a předat naučené dovednosti potomstvu. Formy jejich chování jako způsob sebeobrany nebo metoda budování hnízda je vlastní jejich druhu od narození.

Bůh vytvořil všechny živé organismy s jedinečnými vlastnostmi a formami chování. Nemí možno, aby si například motýl uvědomil, že předstírání suchého listu jej zamaskuje a umožní mu utéct před predátory a poté přetvořil tuto myšlenku v radikální změny na svých křídlech. Alternativně, bobr je schopen postavit přehradu, což vyžaduje inženýrské výpočty, za účelem zastavit proud vody v korytě potoka - a je schopen to dělat od okamžiku, kdy odroste.

Tato dovednost nemůže být dosažena takovým nevědomým mechanismem, jako je přírodní výběr. Živé organismy se rodí majíce určité formy chování a různé vlastnosti, které je chrání od okamžiku, kdy vzniknou. Je to Bůh, kdo jim tyto vlastnosti udělil.

Image:giraffe

Aby přežila, srdce žirafy, musí pumpovat krev do jejího mozku o nějaké 2 metry výše. K tomu potřebuje neuvěřitelně silný srdeční sval. Bůh stvořil žirafu se všemi atributy, které potřebuje.

50. Darwinismus leží u kořenů ideologií, které vyvolaly pohromy ve 20.století

Koncept “přežití nejsilnějších” tvoří základnu darwinismu. Jeho další významné znaky jsou, že považuje lidské bytosti pouze za další zvířecí druh a nabízí údajně vědecké základy pro filosofie a ideologie, které popírají Boha a jeho náboženství. Ve 20.století darwinismus poskytl ospravedlnění a podporu pro mnoho nebezpečných ideologií a filosofii jako nemorální kapitalismus, rasismus, eugeniky, komunismus a fašismus.

Proč byl darwinismus určitými kruhy tak silně podporován? Důvodem je to, že díky darwinismu nebylo již nadále možné odsuzovat nebo bránit těm, kdo se dopouštějí barbarského vraždění, kteří zacházejí s lidskými bytostmi jako se zvířaty, staví národ proti národu, snižují celou populaci kvůli rase, nutí malé společnosti k bankrotu nespravedlivou soutěží nebo odmítají podat pomocnou ruku ubohým – vše v souladu s údajně "vědeckým" přírodním zákonem.

To proto je darwinismus takovým nebezpečím a dodnes poskytuje "vědecké" ospravedlnění pro filosofie a ideologie, jež nadále způsobují škodu společnosti a lidstvu. Proto je vědecké vyvrácení darwinismu důležité.

Image:horse

Závěr

Jasně je to Bůh, Pán všech světů, kdo stvořil živé organismy. Kdokoli pomyslí na rozmanitost živých organismů a znaky vlastního těla, může pochopit a ocenit tento fakt. Teorie evoluce je zjevně iracionální tvrzení proti principům vědy.

Je také evidentní, že slepá náhoda nemůže dát vzniknout bezchybné stavbě, která se všude v přírodě vyskytuje. Někteří lidé, kteří uznávají, že dokonce ani láhev z umělé hmoty nemůže vzniknout náhodou, jsou nicméně stále schopní tvrdit – čistě kvůli svým ateistickým a materialistickým pohledům na svět – že živé organismy s dokonalými a neobyčejně složitými vlastnostmi vznikly náhodou.

Jenže tato tvrzení nejsou již nadále akceptována. 21.století se stává historickým bodem obratu, kdy celé lidstvo uznává, že Bůh je jedinou kreativní mocí. Stejně jako 19.století kleslo v historii jako éra, které dominoval materialistický pohled na svět, tak na 21.století se bude vzpomínat jako na bod obratu, kdy víra v existenci a jednotu Boha byla posílena. V jednom verši nám Bůh sděluje:

Rci: „Viděli jste společníky své, jež vedle Boha vzýváte? Ukažte mi tedy, co stvořili na zemi či jaký mají podíl na nebi anebo zda dali jsme jim Písmo nějaké, aby opřít se mohli o jasný důkaz z něho?“ Nikoliv, nespravedliví si vzájemně slibují jen klam! (Fatir, 40)

**“Sláva Tobě” řekli, “my máme vědení
jen o tom, čemus nás Ty naučil,
neboť Tys jediný vševědouce, moudrý!”
(Baqara 32)**